

**SOKOL
DOBROMILICE**

**100 LET
1910 - 2010**

Sokole Dobromilický

Pod stoletým praporem stůj hrdě v šiku
a kráčeš ve svornosti stále vpřed,
vzpomínej na své předky v okamžiku,
kdy slavíš výročí založení sto let.

Jen spěchej Sokole kupředu a výše,
vzlétni až k oblakům a směle dál,
s bratrstvím v srdcích, nikdy v pýše,
ať nestojí v činnosti nikdo opodál.

Budoucnost Sokola jen Vám patří,
tím další století, necht' provází Vás věčný ruch,
proto vzhůru srdce sestry, bratři,
necht' v každém srdci zahoří sokolský duch.

S bratrskou svorností posvěťte svoje činy,
pak ve Vašem spolku nevznikne žádný stín,
jste přece plémě rodné domoviny,
proto ji věrní zůstaňte synové i dcery.

Jan Přidal

Vážení spoluobčané, sportovní příznivci, sestry a bratři !

V roce stého výročí založení Sokola v Dobromilicích, Vám předkládáme tuto skromnou publikaci, jejímž cílem je podat informace, jak Sokol v naší obci vznikl, jak si počínal ve své činnosti, kterou vyvíjel nejen pro zdraví cvičenců, ale také pro čest a slávu naší obce. V současnosti již není mezi námi pamětník z doby, kdy Sokol v naší obci byl založen. Přesto se v dochovaných dokladech nachází zápis, kdy „ se sešlo ne zcela náhodně 10 občanů a jedna žena“, aby po delší debatě založili spolek podle vzoru zakladatele Sokola Dr. Miroslava Tyrše.

Pokusme se tedy společně všichni, kdo jsme se v naší obci narodili nebo zde máme svůj hřejivý domov, vrátit do minulosti, zamyslet se jak se dříve žilo, jak se rozvíjela společenská nebo kulturní činnost a jak se také navazovaly sousedské mezilidské vztahy. Musíme připustit, že bez aktivní činnosti v minulosti nebylo by přítomnosti. Proto je naší snahou přiblížit Vám stručně, co všechno naši předkové vykonali, zbudovali a co vlastně nám, dosud žijícím, po sobě zanechali.

Již zakladatel Sokola Tyrš v roce 1862 myslel na budoucnost, když ve svém citátu pravil: „ budme činní, budoucnost náleží činnému, stojatá voda v hnilobu přechází. Kdo nejde kupředu, zůstane stát zpět ve světě, jenž usilovně vpřed se ubírá.“ Tyrš také vzniklému spolku vštípil jedno skutku pravdivé heslo: „ v zdravém těle - zdravý duch !“ Musíme věřit tomu, že v těchto myšlenkách se sešla skupina dobromilických občanů, mezi nimi byli Bohumil Běhal, Augustin Čech, Hugo Drexler, Alois Grydil z Hradčan, Hugo Hamrla, František Hanečka, František Hýbl, Jan Hýbl, Antonín Chalupa a Karel Zapletal k nim se připojila jediná žena Františka Bezděková. Tito, možno říci prostí, ale o to více moudří občané, stáli u kolébky založení Sokola Dobromilice v roce 1910. Svou činnost zahájili zaregistrováním se na tehdy rakouském Okresním hejtmanství v Prostějově. K nim se v krátké době přidružili pokrokoví občané z Dobromilic a také z Hradčan. Počáteční činnost nebyla nikterak lehká, protože cvičenci neměli kde cvičit, provozovat kulturní a společenskou činnost. V krátké době však zahájili cvičení v malé místnosti hostince a v letním období na veřejném prostranství. Zaregistrovali se v Sokolské župě prostějovské, ve které byla jednota dobromilická zařazena v příštích letech do II. okrsku Župy prostějovské, ve kterém působily v pozdější době sokolské jednoty: Brodek u Prostějova, Určice, Výšovice, Otaslavice, Myslejovice a Vřesovice. Starostou tohoto okrsku byl zvolen Antonín Chalupa, učitel na zdejší škole, který se stal v pozdější době vůdčí osobností v jednotě.

Antonín Chalupa

K 1.9.1926 přišel do Dobromilice jako řídící učitel obecní školy. Byl členem světové komise, obětavým pracovním okrašlovacího spolku a především členem Sokola. Tomu patřil téměř všechno jeho volný čas. Bydlel v domě č. 251 na aleji. 5.9.1940 byl gestapem zatčen a odsouzen na 3 roky za účast v tajné odbojové vojensko-sokolské síti na Prostějovsku. 20.12.1948 byl zatčen jeho syn a odsouzen na 10 let. Poté již jeho život ztrácel smysl, začal churavět a 20.8.1954 náhle zemřel. Pohřbu se zúčastnilo mnoho lidí, sokoli v krojích a celé žactvo školy.

Když se v obci rozvinula celkem bohatá tělocvičná činnost a bylo pořízeno z daru členů nářadí, vypukla v roce 1914 I.světová válka. Všichni muži museli na vojnu bojovat za Císaře Pána proti slovanským národům. Ve čtyřleté válce padlo tisíce českých občanů v bojích na frontě. Mnohým se však podařilo přeběhnout nebo nechat se zajat a zařadit se do spojenecké armády, kde se záhy vytvářely české legie, které pak bojovaly proti rakouskému a německému vojsku. V legionářských oddílech bojovalo také tisíce Sokolů, kteří společně usilovali pod vedením T.G.Masaryka, Dr.Edvarda Beneše a M.R. Štefánika o založení samostatného Československého státu. Po skončení války byla 28.října 1918 založena Československá republika.

Navrátili se dobromiličtí Sokoli po krátkém zotavení v první řadě uctili památku padlých Sokolů a všech spoluobčanů zasazením Pamětní lípy. Pak teprve zahájili sokolskou činnost, na kterou již není pamětníků. Myšlenka sokolská v srdcích mnoha občanů v obci zůstala stále živá. Po krátkém zvažování v roce 1921 byl podán starostou jednoty Antonínem Chalupou návrh na vybudování vlastní sokolovny, i když na stavbu nebylo dostatek finančních prostředků. Ovšem bezprostředně po usnesení výboru jednoty byl zakoupen na dluh stavební pozemek a současně se prováděla peněžní sbírka a upisovaly se bezúročné půjčky. Projekt a stavba byla zadána stavební firmě Chytil a Urbanovský z Brodku u Prostějova. Začátkem roku 1922 byl zdarma navážen stavební materiál potahy místních obětavých rolníků. Výkopy na stavbu a pomocné práce většinou zdarma konali dělníci a rolníci synové. Veškerá práce byla prováděna s ochotou a velkým nadšením obětavých členů Sokola.

Vlastní stavba sokolovny zásluhou stavební firmy pokračovala bez potíží obdivuhodně tak rychle, že mohla být sokolovna slavnostně otevřena a posvěcena již v druhé polovině roku 1922 a to právě v čase, kdy se konal v Praze VII. Vsesokolský slet. Proto se nemohli zúčastnit Sokolové z Dobromilic. Slavnost se konala za velké účasti občanů místních i z okolních vesnic.

Dle pohledu a umístění budovy sokolovny uprostřed návsi, stala se sokolovna pýchou Sokolů i ozdobou obce. První budova sokolovny byla 16 x 10 m se sálem, jevištěm, síní, šatnou a sborovnou. Vybudováním sokolovny se otevřelo i srdce mnohých dosud labilních občanů, kteří v krátké době se přihlašovali za členy Sokola. Největší zájem byl mezi mládeží, která tehdy o myšlence sokolské ještě mnoho nevěděla. Sokol se v Dobromilicích od roku otevření sokolovny začal pozvolna rozvíjet nejen po stránce tělocvičné, ale také vzdělávací a sportovní.

Činnost Sokola v obci se rozvíjela nejen vybudováním sokolovny a prací obětavých funkcionářů. K prospěchu zdraví mladé generace se stala dostaveníčkem mnoha zanícených cvičenců, z nichž vyrůstali během první republiky vynikající borci cvičící na náradí zásluhou dobrých cvičitelů a především ctížádostivostí mnohých chlapců a děvčat, vystoupit na stupeň vítězů při župních nebo okrskových gymnastických závodech. Svou hrdost projevíli místní Sokolové pořízením praporu, se kterým cvičenci na Všesokolských sletech v Praze pochodovali v prvních řadách průvodu. Nutno zdůraznit, že všichni, kteří na Vás shlíží již jen ze sokolského nebe, vzali tehdy rozum do svých rukou a rozhodli se, co mají pro zdraví mládeže užitečného dělat. Zúčastňovali se a také cvičili na dalších Všesokolských sletech v Praze, v Prostějově i okolních jednotách.

Od roku 1930 byl již zvolen starostou jednoty řídící učitel Antonín Chalupa, který se později stal členem výboru župy prostějovské. V předválečném období mezinárodního napětí a nejistoty Antonín Chalupa, jako starosta, měl ve výboru jednoty velkou oporu. V místní jednotě působili ve 30-tých letech Karel Zapletal - místostarosta, Oldřich Hlavica - jednatel, František Hýbl - hospodář, František Opálka - vzdělavatel, Jan Matoušek - náčelník, Anna Vozihnojová z Hradčan - náčelnice, Jaroslav Rieger - matrikář, Oldřich Sosík, Eduard Sekanina, Čeněk Pavlík, František Brokeš, Ladislav Pospíšil, Rudolf Tesárek, Antonín Vozihnoj, oba z Hradčan, František Hanečka a František Balcar - členové výboru.

Sedící řada z leva:
Oldřich Hlavica, Anna
Vozihnojová,
Antonín Chalupa, -
Hlavicová, Černošek.

2 řada z leva:
Hugo Hamrla, Rudolf
Tesárek, -,
František Hýbl, Čeněk
Pavlík

3 řada z leva:
František Hanečka, Jaroslav
Rieger, Ladislav Pavlík,
Marie Neoralová, -

V roce 1938 se rozhodlo o rozšíření sokolovny. Plán s rozpočtem vypracoval architekt Rudolf Janků z Horní Moštěnice. Plány překazila II. světová válka. V roce 1938 se přestavba nevyhovující sokolovny odložila vzhledem k mezinárodní politické situaci, mobilizaci armády a nakonec zabráním pohraničního pásma Německou Říší. Přes všechna úřední nacistická opatření

Sokol vyvíjel svou činnost až do 12. října 1941, poté byl Sokol okupanty úředně rozpuštěn a jmění zabaveno. V roce 1938 se zúčastnili X. Všesokolského sletu v Praze s velkým nadšením 4 muži, 5 žen, 2 dorostenci, 7 dorostenek a 5 žáků. Na Strahovském stadionu cvičilo 500 tisíc cvičenců.

V letech, kdy naši republiku ohrožovalo nacistické Německo v čele s Adolfem Hitlerem, prováděla se v jednotě branná výchova a členové se připravovali bránit republiku proti nepříteli. Po obsazení republiky nacistickými okupanty 15. března 1939 zahájilo gestapo v okleštěné republice proti sokolskému hnutí velké tažení zatýkáním sokolských osobností v Praze i ve všech župách českých, moravských i slovenských. Již 5. srpna 1940 byl gestapem zatčen Antonín Chalupa a posléze velmi krutě vyšetřován v Olomouci a po té odvezen do koncentračních táborů v Biegu, v Wolau a nakonec transportován do vyhlazovacího tábora v Osvětimi, odkud byl propuštěn na svobodu 6.2. 1943. V počátečním období okupace byli v celé republice uvěznění jako rukojmí téměř všichni starostové sokolských jednot. Pro poskytnutí finanční pomoci Antonínu Špačkovi pro přechod hranic do exilu byli na udání uvěznění členové Sokola z Hradčan. Rudolf Tesárek zatčen 25.7. 1941, vězněn v Brně a ve Flossenbürgu do 5. května 1945, Antonín Vozihnoj, zatčen 1.10. 1941, vězněn v Olomouci a v Zwickau, odkud se vrátil 27.11.1942, Oldřich Sosík, zatčen 7.11.1944, vězněn v Breslau a v Ratiboři, propuštěn 1945, J. Rauer, zatčen 5.10. 1941, umučen v Mauthausenu 1941. Byla to nemalá daň utrpení, bolesti a ztráty životů členů Sokola. V období druhé světové války bylo celkem umučeno a popraveno v Čechách a na Moravě 3 600 členů Sokola a 12 tisíc bylo vězněno v koncentračních táborech.

Poválečná činnost Sokola v Dobromilicích byla obnovena s velkým nadšením v květnu 1945. Po první valné hromadě byl do čela jednoty opět postaven Antonín Chalupa, který se společně s Jaroslavem Riegrem snažili uvést jednotu opět do chodu po stránce hospodářské i tělocvičné. Ať to byl místostarosta Jan Matoušek nebo vzdělavatel Oldřich Hlavica, náčelník Vladimír Vlácilík, náčelnice Marie Neoralová či členové výboru Jindřich Selinger, Jaroslav Rieger, Květa Žvátorová, Čeněk Pavlík, František Pospíšil, František Vrtal, Josef Václaviček, Jaroslav Páťal, Jiřina Haluzová, Ladislav Neoral, Eduard Sypěna, Ladislav Pospíšil, František Brokeš. Všichni byli spolehliví činovníci a přiložili ruce všude tam, kde toho bylo potřeba.

Stav členstva vzrostl na 89 mužů a 58 žen mimo žactva. Činnost v poválečném období byla prolnuta velkým nadšením nejen v oblasti tělocvičné, ale také kulturní a společenské. Každým rokem se hrála ochotnická divadla, pořádaly se besídky, šibřinky a tělocvičné akademie, zvláště veřejná cvičení za účasti jednot z celého II.okrsku. Všechny tyto akce, zvláště veřejná cvičení pořádaná na hřišti za sokolovnou, se staly pravým svátkem Sokolů ve vesnici vyzdobené prapory na staveních. Rovněž počet členů se stále rozrůstal tak, že ani prostor sokolovny nestačil. Sokol Dobromilice patřil svou činností mezi nejlepší jednoty v II. okrsku Sokolské Župy prostějovské. V té době také vyrůstali v jednotě naděšní borci ve cvičení na nářadí J. Hýl, František Štětina, a Jaroslav Nakládal v činnosti kulturní. V Roce 1947 byla veškerá činnost zaměřena na nácvik prostných na XI. všesokolský slet.

Sokolské nadšení trvalo až do neblahých únorových událostí 1948, kdy Sokol a jeho myšlenky upadly do nemilosti nastolenému komunistickému režimu.

Přesto se uskutečnil jeden z nejslavnějších a nejmohutnějších Vsesokolských sletů v Praze. Z Dobromilic na XI. sletu vystupovalo 5 mužů, 5 žen, 8 dorostenců a 12 dorostenek. Zúčastnili se také průvodu, který s velkým odhodláním bránit svobodu a demokracii, prošel ulicemi Prahy zdraven mohutným davem diváků. Během průvodu bylo Lidovou milicí zatčeno několik set pochodujících Sokolů.

Po XI. sletu byly utvořeny ve všech jednotách tzv. akční výbory Národní fronty, které měly za úkol prověřovat členy Sokola, mnohé nespolehlivé vylučovat nebo jím pozastavit členství. Přes tyto události se činnost v jednotách nezastavila. Za prezidenta Klementa Gottwalda došlo podle zákona ke sloučení všech tělovýchovných a sportovních organizací. Československá obec sokolská (ČOS) byla 12.4.1951 rozpuštěna, jmění a veškerý majetek přešel na utvořený Český svaz tělesné výchovy (ČSTV).

V tomto období velkých změn upadla činnost tělocvičná i vzdělávací a současně i velký úbytek členstva. Do roku 1948 byl stav členstva. 135 mužů, 63 žen, 25 dorostenců, 21 dorostenek, 30 žáků a 56 žákyň. V Dobromilicích prošla tato změna bez emocí. Antonín Chalupa byl zvolen čestným starostou jednoty a odměněn za dlouholetou obětavou činnost v Sokole. Podle nových stanov byl předsedou Sokola zvolen Jaroslav Rieger, místopředsedou Oldřich Hlavica, náčelníkem Lubomír Bösserle, náčelnicí Květa Žvátorová, hospodářem Ladislav Neoral, politickým pracovníkem J. Lesák, jednatelem Hrabal Zdeněk a 7 členů výboru –

Jar. Vrána, Miroslav Jurka, František Pospíšil, Matoušek, Jiřina Haluzová, Miroslav Pokorný, František Štětina. V roce 1953 došlo v jednotě k větším změnám. Předsedou výboru se stal R. Kašina. V roce 1954 se vrací do vedení opět Jaroslav Rieger. Doplnění byli Alois Malíšek a Dana Jordánová.

V roce 1956 byla zahájena oprava sokolovny za finanční podpory OV ČSTV dle nákresů vypracovaných roce 1954 stavebním technikem Otakarem Kalábem v roce 1954. Vybudovalo se nové přísálí zrušením dosavadní síně, šatny a sborovny. Obdržená dotace byla podmíněna dokončením stavby do 20.12. 1957. Ovšem v létě roku 1957 došlo po velké větrné smršti k poškození střechy sokolovny a následně i k propadnutí stropu. Po této události, na návrh Aloise Malíška, došlo ke změnám v plánu opravy sokolovny. Zvítězil návrh na rekonstrukci a zvětšení sokolovny. Projekt byl zadán stavební techničce Boženě Donthové z Prostějova. Přestavba měla být dokončena v r. 1959. Na výroční schůzi po změnách ve výboru měla jednota 72 cvičenců v základní tělocvičné výchově, v oddíle kopané 48 členů, kuželkářský oddíl 9 členů, lední hokej 15 členů, odbíjená 14 členů a stolní tenis 9 členů. Všechny oddíly, mimo kopané, prováděly činnost jen rekreačně. Za předsednictví Ladislav Pospíšila 1959 byla dokončena stavba šaten na hřišti kopané brigádami sportovců. Přestavba sokolovny trvala několik let. Dokončení se protáhlo až do roku 1963. Celkový rozměr budovy je 36,35m x 16,35m, světlá výška pod strop je 6,0m, délka sálu je 20m, hloubka podia 8m, náklady činily 713 tisíc korun. Z původní sokolovny

byly zachovány jen přední a zadní zeď, se změnou umístění oken. Při práci na přestavbě sokolovny byly v roce 1959 vybudovány mantinely kolem kluziště pro hokejový sbor Jednoty a pro bruslaře i z veřejnosti. V roce 1958 se ještě vybuodovalo betonový taneční parket v zadu na cvičišti. Po dokončení v roce 1963 MNV Dobromilice předal sokolovnu TJ Sokolu do bezplatného užívání s využitím pro ZDŠ a všechny ostatní složky a oddíly sportu. Celá přestavba byla převážně výsledkem práce obětavých pomocníků. Nejvíce Aloise Malíška, Jana Pernice, Ladislava

Pospíšila, Ladislava Čížka a také žáků školy. Na okresních spartakiádách vystupovalo žactvo a dorostenky.

Budovu sokolovny od roku 1967 zdobí sportovní freska, navržená a zdarma zhotovená členem Sokola Aloisem Malíškem. Pozemek před sokolovnou byl zásluhou místní organizace zahrádkářů osázen okrasnými keři a stromy. Sokolovna sloužila k tělocvičné, společenské a kulturní činnosti všem složkám v obci. V období tzv. přeměny na socialismus s lidskou tvářící v r. 1968, byla slavnostně odhalena busta presidenta T.G.Masaryka, instalovaná do výklenku pomníku padlých, kde původní busta T.G.M. byla umístěna. V padesátých letech byla však násilně odstraněna a zničena. Novou bustu zhotovil zdarma člen Sokola, neúnavný a všestranně činný Alois Malíšek, který měl zvláštní nadání i pro umělecké věci. Oddíl kopané v roce 1969 provedl na hřišti přístavbu koupelny k šatnám. Sokoli oplotili hřiště za sokolovnou. Složky NF navrhly, aby do výboru jednoty byli navrženi členi z jejich řad, aby mohli kontrolovat činnost všech oddílů a tím by přispěli k neutrální činnosti.

S dokončením veškerých prací na sokolovně se pomalu rozvíjela činnost tělocvičná a to hlavně zásluhou neúnavného člena Aloise Malíška. Současně pomalu rozvíjí činnost kulturní a společenská, tolik potřebná pro obec Dobromilickou. V období 1963 - 1964 se připravuje celostátní Spartakiáda především

zásluhou nebo povinností učitelek místní školy. Spartakiády v Praze se zúčastnil jen Alois Malíšek. Teprve v roce 1965 byli pro ZRTV vyškoleni cvičitelé Ladislava Neoralová a Petr Nosek. V roce 1964 zemřela ve věku 20 - ti let Věra Grygarová, výborná a nadějná cvičenka. Pod vedením Aloise Malíška vyrůstala v jednotě celá řada dobrých sportovců a cvičenců.

Tělovýchovná činnost se zlepšila podstatně až v roce 1966 a to u všech oddílů. Odbor základní tělesné výchovy se změnil na výchovu mladých cvičitelů - Jaroslava Kalábová, Růžena a Hana

Pospíšilovy, Ladislava Trněná a Radek Lipovský. Bylo v tomto roce uspořádáno kácení máje s tělocvičným vystoupením, odpoledne s Mikulášskou nadílkou. Sokolovnu používá také

ZDŠ za pronájem tisíc korun měsíčně.

Oddíl kopané má svůj vlastní výbor jehož členy jsou: Konstantin Krejčí, Jaroslav Jordán, Vladimír Grygar a Bohuslav, Jan Káňa, Jan Čechmánek, Vladimír Ševčík, Karel Zapletal. Fotbalisté uspořádali další ročník turnaje v kopané o hanácký pohár. Dorostenci byli na 3. místě v nižší soutěži.

Byl založen oddíl odbíjené dorostenek a dorostenců. O vybavení a vylepšování sokolovny a areálu pečují společně všechny oddíly. Bylo odvodněno hřiště kopané a vydláždilo se okolí sokolovny. Sál a přilehlé místnosti byly vymalovány. Uspořádán byl letní karneval a také šibřinky. MNV věnoval na provoz sokolovny 5 tisíc korun. Předsedou jednoty byl zvolen opět Alois Malíšek, místopředsdou Jan Čechmánek, jednatelem Vilém Kozák, hospodářem Miloslav Cíbulka, který tuto funkci zastává již od roku 1966, matrikářkou Ladislava Trněná, členové výboru Antonín Doležel, Ladislav Lipovský, Marie Nakládalová, Ladislav Trněný, Jan Káňa, Miroslav Pokorný, Jaroslav Jordán, František Čmela a Jan Pernica.

Řada stojící zleva: B. Macháň, J. Rus, V. Zámečník, J. Jordán, V. Grygar, J. Pluhařík, J. Šírek, L. Trněný, K. Petržela, K. Krejčí.

Přední řada zleva: J. Menšík, P. Nosek, M. Trněný, M. Špaček, F. Nosek.

V roce 1967 jsou nadále organizovány 3 oddíly. Ve svých řadách má 103 členů a 5 cvičitelů. Zakladní tělesná výchova cvičí průměrně 8 -12 hodin týdně. Byly uspořádány autobusové zájezdy do Karlova u Jeseníků. Oddíl kopané má 43 členů. V Okresní soutěži má stále mužstvo mužů, dorostenců a žáků. V odbíjené vyvíjí činnost hlavně dorostenky, které zajíždí na přátelské zápasy do okolních vesnic. Konaly se šibřinky pro dospělé i dětské. Mimo toho letní karneval a vinobraní.

Opravy a údržba se v sokolovně prováděly většinou brigádnicky a mnohdy zdarma. Součinnost a souhra mezi oddíly po sloučení byla přátelská, aniž by docházelo k nějakým sporům nebo nedorozuměním. V roce 1974 byly obloženy dřevem stěny sokolovny a fotbalisté si

zbudovali na hřišti kopané tribunu. V roce 1977 byla provedena rekonstrukce hlavního topení v sokolovně a elektroinstalace. Do sklepního prostoru bylo zavedeno čerpadlo na odsávání spodní vody. Pravidelné cvičení provádí pouze žactvo a ženy, funguje oddíl kopané pod vedením J. Sypěny, předsedou oddílu zůstává J. Antoníček.

Tak jak v období první republiky byla na velké úrovni sportovní gymnastika v oddíle dorostenců a mužů na něž už málokdo vzpomíná, podobně se k úspěchům a slávě probojoval mužský oddíl odbíjené v lednu 1978 pod vedením Františka Novotného. Oddíl se svými schopnostmi a vytrvalostí se dostal na nečekanou vysokou úroveň. Týž rok se přihlásil do Okresní soutěže mužů a v dalších letech se zúčastňoval kromě okresní soutěže různých vesnických turnajů. Většina členů byla již staršího data a tak se činnost týkala výhradně hry a tréninků. Přesto, že většina členů měla v té době již přes 40 roků (František Novotný a Jan Šírek dokonce přes 50 let), dokázala tato skupina sportovních nadšenců dosahovat velmi dobrých výsledků. V okresním přeboru se umísťovali výhradně na jednom z prvních třech míst a porážela „ speciální volejbalisty“ z Galy Prostějov, Smržic i rezervního týmu Agrostroje prostějov, nemluvě o mužstvech Otaslavic nebo Brodku u Prostějova. Tyto celky nás snad nikdy neporazily. Dokonce vyhráli okresní přebor

(1987). Jako přeborník okresu se zúčastnili kvalifikace o postup do krajského přeboru . Přestože nebylo jejich smyslem soutěžit, chtěli si kvalifikaci vyzkoušet. Bohužel osud tomu nepřál. Po rozehraní našeho zápasu (hrálo se v Brně v Husovicích) přišla bouře a během chvíle byla všechna hřiště pod vodou. Turnaj se zrušil a na další již nejeli.

Hráči oddílu:

1 řada stojící zleva:

Ladislav Pospíšil
Petr Novotný
Miroslav Jasinský
Jarek Doupovec
František Oulehla

2 řada zleva:

František Novotný
Jan Šírek
František Veselý
Jaroslav Pospíšil

V roce 1980 byla činnost ZRTV zaměřena hlavně na nácvik Spartakiády. Na nácviku měla největší zásluhu L. Kosmáková. V okresní soutěži v kopané jsou nadále 3 družstva. Pro zlepšení

finanční situace provádí fotbalisté svoz popela. Družstvo odbíjené hraje Okresní přebor a jsou ze 6. oddílů na 3. místě. Výbor jednoty se neměnil, předsedou zůstává nadále Jan Šírek. Cvičení žen vyvíjí velmi dobrou činnost pod vedením Ladislavy Kosmákové. Jako cvičitelé žáků si dobře vedou Alois Malíšek, Miloš Cibulka s pomahateli Petrem Noskem a Karlem Pazderou. Petr Nosek se vypracoval v mimořádně dobrého cvičitele, za kterým do tělocvičny docházelo mnoho dětí a žáků všech věkových kategorií. Byl velmi oblíbený a hlavně obětavý ke všem činnostem.

Oddíl kopané důstojně oslavil v roce 1981 50. výročí založení kopané. U této příležitosti byli pozváni všichni dřívější hráči a především zakladatelé oddílu. Byl uspořádán pohárový fotbalový turnaj v němž zvítězilo pořádající mužstvo.

V 80 – tých letech byl zabudován nový parní kotel na vytápění celého objektu sokolovny. Byla provedena oprava střechy sokolovny téměř za 85 tisíc korun v roce 1985. Provedeno vymalování sokolovny a broušení parket. O úklid sokolovny se staraly sokolnice, jmenujme alespoň

B. Novákovou, M. Dokoupilovou, V. Grygarovou, A. Zdráhalovou.

Činnost koncem 80 – tých letech pokračuje cvičením žen, žactva, fotbalisté úspěšně pokračují v okresních soutěžích a turnajích. Pokračovala společenská a kulturní činnost stejně jako každým rokem. Velmi oblíbené šibřinky, zábavy, dětské besídky, hodové nebo mikulášské zábavy se staly dostaveníčkem místních i přespolních občanů.

Stojící zleva:

J. Vašků, K. Pazdera, K. Čech,
A. Hradečný, J. Antoníček, Z.
Sedlář, J. Prusenovský, V.
Grygar,
D. Žondra, V. Kumžák.

1. řada zleva:

V. Špaček, Pezda,
M. Antoníček,
J. Jordán, M. Trněný,
Z. Doleček, K. Drnovský.

V důsledku sametové revoluce v republice v r.1990 dochází nejen k politickým změnám, ale také k novým uspořádáním spolků a organizací, které byly v 1950 násilně donuceny a sloučeny v jednu organizaci. Tělocvičná jednota Sokol Dobromilice 14.května 1991 na členské schůzi, za přítomností župního starosty Jana Přídala, velkou většinou členů odhlasovala vystoupit z ČSTV a navrátit se zpět do Sokolské župy prostějovské a tím se také zavázala, že se bude řídit podle sokolských stanov. Takový přestup provedlo v župě 30 jednot aniž by byla narušena tělocvičná činnost.

Fotbalisté provedli úpravu plochy hřiště a současně zbudovali přípojku vody. Prodali starý autobus a zakoupili zánovní typ značky KAROSA za 60 tisíc korun. Činnost ve všech oddílech pokračovala dále. Nově ustavena Tělocvičná jednota Sokol Dobromilice v té době sdružovala 42 mužů, 20 žen 17 dorostenců, 6 dorostenek 21 žáků a 10 žákyň. Starostou ustavené jednoty byl zvolen A. Malíšek, jednatelkou J. Klusalová, náčelníkem P. Nosek, náčelnicí L. Kosmáková., hospodářem M. Cibulka, vzdělavatelkou L. Soldánová. Cvičiteli byli pověřeni A. Malíšek, P. Nosek , L. Kosmáková a J. Klusalová.

V roce 1993 se osamostatňuje a přestává fungovat oddíl kopané pod Jednotou Sokola.V roce 1995 byla zahájena velmi nutná plynofikace celé budovy sokolovny. Náklady činily 180 tisíc korun, na vybudování přispěla Župa prostějovská, obecní úřad Dobromilice. Mimo toho byla provedena generální oprava sociálního zařízení a oprava všech okapů. Nejdůležitější akcí bylo vybudování hřiště za sokolovnou pro velice úspěšný oddíl odbíjené a 60ti metrová běžecká dráha. Všechny tyto práce řídil trenér oddílu odbíjené Ladislav Sypko. Ale to již během posledního desetiletí všechno zařizovaly ženy, které pod starostováním Marie Mrnkové, udržují dědictví dřívějšího Sokola.

Cvičitelky a cvičitelé byli, jsou a budou vždy hybnou pákou Sokola. Je nutné, aby si to všichni, především rodiče uvědomili, že tuto činnost provádí cvičitelky a cvičitelé zdarma ve prospěch zdraví dětí a všech cvičenců. Všem je umožněno a doporučeno, aby každý cvičil, sportoval nejen pro zdraví, ale i pro družnější život ve vesnici. Pochopí-li to každý občan, pak život v rodinách i ve vesnici může být život ustavičnou radostí. Vždyť krása a radost může být i na vesnici, kde jsou lidé tolerantní, snášenliví, mající smysl pro společenský život.

Není nikde uvedeno, kdo byl iniciátorem založení oddílu odbíjené, který začal hrát ve velmi skromném prostředí v sále místní sokolovny, pod vedení Ladislava Sypka z Doloplaz. Nabídl v oddílu žen své trenérské zkušenosti a v krátké době se stal vůdčí osobností oddílu ženské odbíjené v dobromilickém Sokole. V roce 1992-1993 oddíl vystoupil ze svazku ČSTV a přestoupil do sokolského odboru odbíjené. Zúčastnil se Oblastního přeboru a sehrál úspěšné zápasy v Napajedlích, Přerově, Předměstí, Kroměříži, Holešově a v domácím prostředí. V zimě

oddíl trénoval v Brodku u Prostějova nebo ve Švábenicích. Na všechny zápasy a tréninky se jezdilo osobními auty.

Koncem roku měl oddíl již 14 hráček. V tomto roce byl založen oddíl žaček. Ženy se zúčastnily Okresního i Oblastního přeboru a dalších 7 turnajů, většinou úspěšně. Na činnost oddílu odbíjené přispěl podnik ŽPSV Doloplazy. V roce 1995 docházelo průběžně k fluktuaci. V družstvu zůstalo jen 10 hráček a z toho některé v žákovském věku. V roce 1996 oddíl odehrál 8 turnajů v okolí a odehrál Jarní část Oblastního přeboru. Po skončení soutěže hostovala Pavlína Mrnková v TJ OP Prostějov. Sponzory oddílu byli - ŽPSV Doloplazy, ZV Christov, město Němčice nad Hanou, Česká pojišťovna a trenér Ladislav Sypko, firma REZOV. V roce 1997 se zúčastnil oddíl druhého kola přeboru ČOS, dále letního turnaje v Lulči, kde byla vyhodnocena Pavlína Mrnková jako nejlepší smečařka.

V roce 1997-1998 tvořily I. družstvo Stojící řada zleva: Ladislav Sypko – trenér, Eva Němcová, Kateřina Trochtová, Romana Musilová, Marie Antlová, Eva Čmelová, Marcela Čechová.

1. řada zleva: Ivana Rudyková, Marie Krivčíková, Dana Sypková, Pavlína Mrnková a Mila Poláčková.

Proto se také hráčky mohly zúčastnit všech Okresních přeborů a různých venkovských turnajů. V roce 1998 bylo dokončeno hřiště na odbíjenou se vším příslušenstvím a proto se mohlo přihlásit do Oblastního přeboru. Mimo toho odehrálo několik turnajů v oblasti Hané. Na většině turnajů byla vyhlášena Pavlína Mrnková nejlepší hráčkou. Jarní kolo Oblastní soutěže 1999-2000 jasně vyhrálo a stalo se družstvo odbíjené žen Sokola Dobromilice přeborníkem Středomoravské oblasti a mohlo postoupit do Národní ligy, skupiny C. Vzhledem k nedostatku financí přenechalo postup družstvu Sokola Bedřichov za odstupné. Tento rok se stal oddíl odbíjené žen vrcholem všech úspěchů za dobu svého trvání v Dobromilicích. Vynikající a obětavý trenér Ladislav Sypko, který byl vyhlášen jako nejlepší trenér okresu, odešel do TJ OP Prostějov, kde působil jako trenér. Současně s ním odešly na hostování Dana Sypková, Marie Antlová a Pavlína Mrnková, která se stala nejužitečnější hráčkou družstva. Tím zůstalo v TJ Sokol jen torzo hráček oddílu ženské odbíjené. Přesto se oddíl Sokola Dobromilice zúčastnil ještě turnajů smíšených družstev ve Vrahovicích a celorepublikového turnaje vesnických družstev, kde skončil z devíti družstev na 2.místě. Členky oddílu odbíjené Marie Krivčíková a Marie Antlová začaly vychovávat mladé žákyně jako přípravku.

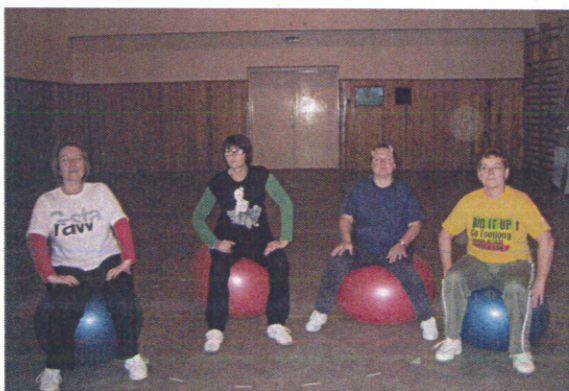
V roce 1994 se s velkou euforií konal XII. Všesokolský slet v Praze na Strahovském stadionu, naše jednota nesměla samozřejmě chybět v Praze. Se skladbou Karneval cvičily ženy – N. Krejčí, L. Kosmáková, E. Matoušková, N. Parizová, J. Šebestová pod vedením cvičitelky L. Kosmákové. Za muže A. Malíšek. Skladbu mladší žákyň nacvičila ZŠ Dobromilice pod

vedením uč. A. Kolářové a J. Klusákové. Cvičilo 8 žákyň – B. Klusalová, Z. Kocourková, M. Pecinová, J. Slavíčková, D. Stratilová, L. Stratilová, L. Jozková, I. Chodurová. Hrdým praporečníkem celé výpravy byl br. Alois Malíšek.

V roce 2000 se konal XIII. Všesokolský slet v Praze, kterého se také naše jednota zúčastnila, skladbu cvičily ženy pod vedením L. Kosmákové a ml. žákyň, jejichž skladbu nacvičila ZŠ Dobromilice pod vedením Mgr. L. Janíkové a Mgr. L. Literové. Větší aktivní činnost zahájily žákyň v atletice a gymnastice.

Úspěšně reprezentují jednotu na župních závodech v Prostějově. Veronika Čmelová a Denisa Baková dokonce reprezentovaly Župu prostějovskou na Krajských závodech v Olomouci a přispěly svými výkony k vítězství. Jako odměnu byl jim umožněn zdarma třídní zájezd do Prahy. Zájezdu se ještě za jednotu zúčastnili Petr Antoníček a František Svoboda. Žákyň také vystupovaly na veřejném cvičení v Liberci a v Brně. Ženy a žákyň jsou nejaktivnějšími složkami v jednotě. Vystupovaly ve svých skladbách v Brně a v Trenčíně. Na úspěšné činnosti mají zásluhu cvičitelky Marie Mrnková, Ivana Fréharová, Simona Antoníčková a Nad'a Krejčí. Ženy stále cvičí Ladislava Kosmáková. Bylo zavedeno cvičení aerobiku, který předcvičuje Dagmar Bláhová a cvičení těch nejmenších s rodiči.

V roce stého výročí založení jednoty působí výbor jednoty ve složení: Marie Mrnková - starostka, Ladislava Kosmáková – místostarosta, Ludmila Soldánová - náčelnice, Jitka Šebestová - hospodářka a Nad'a Krejčí – členka výboru. Sokol Dobromilice má celkem 95 členů, z toho muži 18, ženy 37, chlapci 17, dívky 23. Z toho počtu je 10 dívek, 4 hoši a 4 ženy z Hradčan.

Je vidět, že jednotu vedou mimořádně obětavé, vytrvalé a všestranné ženy. V jednotě se provozuje prostý tělocvik, kondiční tělocvik, aerobik, volejbal, florbal, stolní tenis.

V roce 2009 byla provedena výměna většiny oken budovy a vchodových dveří za plastová. Získali jsme z Olomouckého kraje dotaci 310 tisíc korun s nutností dofinancovat 80 tisíc z vlastních prostředků. Tuto částku nám darovala obec Dobromilice. Zpracování žádosti o dotaci a realizaci akce zajistila Ing. Hana Žondrová. Ještě byla zřízena vodovodní přípojka do budovy sokolovny a nové rozvody.

Po čas působení v sokolské jednotě, uvedené ženy pracovaly ve všech funkcích ve shodě a svornosti, což jim také přinášelo úspěchy, radost a spokojenost nad vykonanou dobrovolnou a nezištnou činností. Nikdo z těch, kdo vedou jednotu neočekává slávu ani odměnu, nýbrž jen pochopení občanů, rodičů a také Obecního úřadu. Žádná, ani ta nejskvělejší minulost, nýbrž jen zdravá a činná přítomnost, je předpokladem pozitivní budoucnosti pro nás všechny.

Výsledky jejich činnosti jsou uznání hodné, některé z nich si můžete prohlédnout na posledních stránkách naší skromné brožury, která vznikla za spolupráce Jana Přídala, Marie Mrnkové, Hany Žondrové a pamětníků Sokola.

Dveře naší sokolovny jsou otevřeny pro každého, kdo touží po cvičení ku zdraví i bratrském a sesterském soužití. Opravdové sokolství začíná nejen členstvím, sympatiemi, nýbrž také schopností ovládnout se, včlenit se do kázně, jejíž součástí je snášenlivost ve svém okolí. Proto, řečeno slovy Miroslava Tyrše: „zejména ty omladino dobromilická, čiň pokání, vyjdi z věčného puchu pivnic a kaváren a oblékni se ve cvičební roucho sokolské, tuž se ve prospěch národa a naprav konečně hříchy páchané na zdraví, svěžesti a statečnosti své“.

Vážení spoluobčané, milá mládeži, Tělocvičná jednota Sokol Vás vybízí ke spolupráci. Zapojte se do činnosti tělocvičné i sportovní. Naši snahou bylo, je a bude, abychom podle našich schopností a také finančních možností plně využili sokolovnu, kterou zbudovali naši předkové, pro radostné chvíle a užitečné činnosti tělocvičné, ve které poznáte jak radostně a blahodárně působí na člověka rozvoj tělesných i duševních schopností. Zveme Vás do sokolské rodiny, ve které budete mít možnost poznat a zlepšit své tělesné zdatnosti a také možnost po každodenní práci prožít chvíle v sousedské a bratrské pospolitosti. Proto využijte naší výzvy a nabídky a přijďte mezi nás.

XIII. Vsesokolský slet roku 2000

Cvičení Dědice

Zálesácký závod zdatnosti

Ukončení sezony cvičení – opékání s rodiči

KRAJSKÁ KOORDINAČNÍ
RADA SOKOLA
OLOMOUCKÉHO KRAJE

uděluje

DIPLOM

Simone Antoníčkové

za 2. místo

v přeboru Olomouckého kraje v lehké atletice

župa PROSTĚJOVSKÁ

v kategorii ŽENY I.

Prostějov 3.10.2009

[Signature]
krajský zmocněnec ČOS

KRAJSKÁ KOORDINAČNÍ RADA SOKOLA
OLOMOUCKÉHO KRAJE

uděluje

DIPLOM

PETRU ANTONIČKOVÍ

za 3. místo

v přeboru Olomouckého kraje v lehké atletice

župa PROSTĚJOVSKÁ

v kategorii MLADŠÍ ŽÁCI I

Prostějov 2.10.2010

[Signature]
krajský zmočnítec ČOS

KRAJSKÁ KOORDINAČNÍ RADA SOKOLA
OLOMOUCKÉHO KRAJE

uděluje

DIPLOM

VERONICE ČMELOVÉ

za 3. místo

v přeboru Olomouckého kraje v lehké atletice

župa PROSTĚJOVSKÁ

v kategorii MLADŠÍ ŽÁKYNĚ II

Prostějov 2.10.2010

[Signature]
krajský zmočnítec ČOS

SOKOLSKÁ
ŽUPA

PROSTĚJOVSKÁ

UDĚLUJE

JANĚ

ZDRAHALOVÉ

DIPLOM

ŽUPNÍ PŘEBOR V LEHKÉ ATLETICE

za 1. místo

v kategorii : STARŠÍ ŽÁKYNĚ IV

10.6.2010

datum

[Signature]
podpis

SOKOLSKÁ ŽUPA

PROSTĚJOVSKÁ

UDĚLUJE

JANĚ
TOMKOVĚ

DIPLOM

přebor župy Prostějovské ve šplhu

203 1. místo

v kategorii : STARŠÍ ŽÁKYNĚ III

17.4.2010

UDĚLUJE

UDĚLUJE

SOKOLSKÁ ŽUPA

PROSTĚJOVSKÁ

UDĚLUJE

FRANTIŠKOVÍ
SVORODOVÍ

DIPLOM

přebor župy Prostějovské ve šplhu

203 3. místo

v kategorii : STARŠÍ ŽÁCI III

17.4.2010

UDĚLUJE

UDĚLUJE

SOKOLSKÁ ŽUPA

PROSTĚJOVSKÁ

UDĚLUJE

JANĚ
TOMKOVĚ

DIPLOM

přebor župy Prostějovské ve šplhu

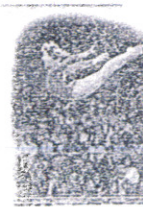
203 1. místo

v kategorii : STARŠÍ ŽÁKYNĚ III

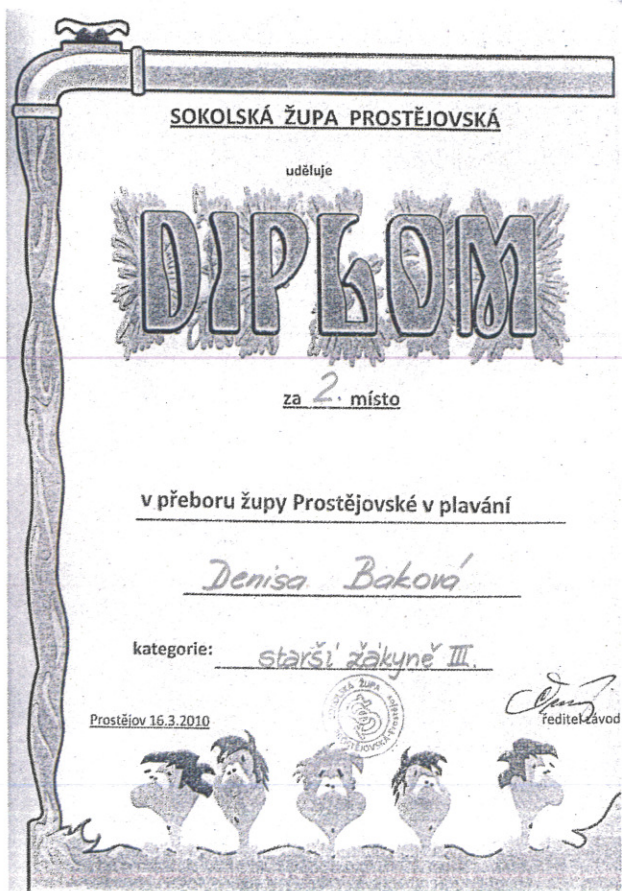
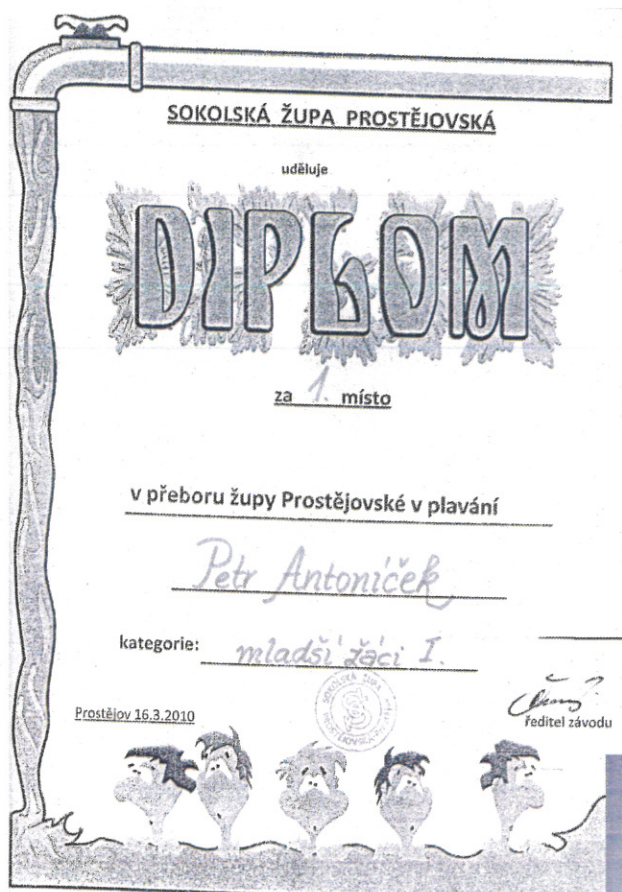

17.4.2010

UDĚLUJE

UDĚLUJE

alosi
 Maliskovi
 zasloužilému členu
 Tělocvičné jednoty Sokol
 Dobromilice

Poděkování
 za příkladnou, neziskovou
 činnost cvičitelskou, za obětavou
 práci při rekonstrukci sokolovny
 v Dobromilicích.

24. VI. 2000 u příležitosti 90. výročí
 založení T. J. Sokol

Kučlová
 jednatel župy
 Mědal Jan
 starosta župy

